

Repertoriumnummer 2017/ 005451
Datum van uitspraak 14 -07- 2017
Rolnummer 17/866/A
Aud. nr. 17/3/06/7
OCMW
Eindvonnis EVT Tegensprekelijk eindvonnis

Uitgifte

Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op €	op €

Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel

Vonnis

Kamer 15

IN DE ZAAK:

Mevrouw *A*, wonende te .

eisende partij, vertegenwoordigd door Mr. B. CLOOSEN, advocaat;

TEGEN:

Het *B*
gevestigd te

verwerende partij, vertegenwoordigd door Mr. N. DUGARDIN *loco* Mr. S. WAHIS,
advocaten;

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Gelet op de wet van 10 oktober 1967 houdende het Gerechtelijk Wetboek.

I. PROCEDURE

1.

De rechtbank nam kennis van:

- het gedinginleidend verzoekschrift, neergelegd ter griffie op 27/03/17;
- de regelmatige oproeping (art. 704 § 2 Ger.W.) van de partijen voor de openbare terechtzitting van de 15de kamer op 15/06/17;
- het administratief dossier van het *B*
- het enig stuk van de eisende partij (kopie van de bestreden beslissing).

2.

Op de openbare terechtzitting van 15/06/17 hebben de partijen gepleit: Het Openbaar Ministerie heeft een mondeling advies uitgebracht, waarop niet werd gerepliceerd, waarna de zaak in beraad werd genomen voor vonnis uiterlijk op 18/07/17.

II. VOORWERP VAN DE VORDERING

3.

Mevrouw *A*, hierna "eiseres" genoemd, stelde beroep in tegen de beslissing dd. 26/12/16 van het *B*, hierna "het *B*" genoemd.

8.

Op 26/09/16 diende eiseres met tussenkomst van het CAW een aanvraag in bij het \mathcal{B} om een referentieadres te verkrijgen, waar zij haar officiële briefwisseling zou kunnen ontvangen; dit met als doel om het de heer moeilijker te maken om haar werkelijk verblijfsadres te achterhalen.

Na een sociaal onderzoek volgde de bestreden beslissing.

V. BESPREKING

9.

Eiseres dringt aan op de toekenning van een referentieadres als een hulpmiddel om zich te kunnen onttrekken aan het (op dit ogenblik) verbale geweld van haar ex-echtgenoot die haar zelfs vanuit detentie zou bedreigen.

Het \mathcal{B} volhardt in zijn weigering, omdat de wettelijke voorwaarden voor het toekennen van een referentieadres in het geval van eiseres niet vervuld zijn.

10.

Artikel 1, § 2 van de wet van 19/07/91 betreffende de bevolkingsregisters, de identiteitskaarten, de vreemdelingenkaarten en de verblijfsdocumenten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen (B.S., 03/09/91, p. 19075), bepaalt in zijn 5de lid:

"(...) Op dezelfde wijze worden de personen die bij gebrek aan voldoende bestaansmiddelen geen verblijfplaats hebben of meer hebben en die bij gebrek aan inschrijving in de bevolkingsregisters geen maatschappelijke bijstand kunnen genieten van een openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn of om het even welk ander sociaal voordeel, ingeschreven op het adres van het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn van de gemeente waar zij gewoonlijk vertoeven. (...)"

Artikel 20, § 3 van het koninklijk besluit van 16/07/92 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister (B.S., 15/08/92, p. 18028) bepaalt in zijn 1ste lid:

"De personen die, doordat zij geen of niet langer een verblijfplaats hebben, de maatschappelijke bijstand vragen in de zin van artikel 57 van de organieke wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn of het bestaansminimum waarin de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum voorziet, komen in aanmerking voor de inschrijving op het adres van het openbaar

centrum voor maatschappelijk welzijn van een gemeente wegens een gebrek aan voldoende bestaansmiddelen.(...)"

Deze bepalingen komen erop neer dat enkel personen die geen verblijfplaats hebben in aanmerking komen voor de inschrijving op het adres van het *B* van een gemeente, en dit slechts in zoverre zij onvoldoende bestaansmiddelen hebben om zichzelf een dak boven het hoofd te verschaffen.

11.

Eiseres beschikt over een vast adres te Brussel en ontvangt het recht op maatschappelijke integratie, in de vorm van het leefloon als persoon met gezinslast, van het *B*.
Zij is niet dakloos en beweert dit ook niet.

De wettelijke bepalingen inzake het referentieadres mogen enkel toepassing vinden op de situaties waarvoor zij bedoeld zijn.

Een referentieadres kan niet worden toegekend om eiseres toe te laten haar werkelijk adres af te schermen, zelfs niet indien het verzoek van eiseres om te worden beschermd tegen haar ex-echtgenoot legitiem voorkomt. Het *B* stelt terecht dat er geen wettelijke grond bestaat om het referentieadres toe te kennen als waarborg voor veiligheid.

Het *B* heeft de aanvraag van eiseres tot het verkrijgen van een referentieadres derhalve terecht afgewezen. Eiseres voldoet niet aan de wettelijke voorwaarden om recht te hebben op een referentieadres.

De bestreden beslissing is naar recht verantwoord en het beroep van eiseres ongegrond.

**OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK,**

Na eensluidend mondeling advies van de heer M. DHAENE, substituut-arbeidsauditeur;

Rechtdoende op tegenspraak en in eerste aanleg;

Verklaart de vordering van mevrouw *A* ontvankelijk doch ongegrond;

Veroordeelt in overeenstemming met artikel 1017, 2de lid Ger.W. het *B*
tot de kosten, door partijen niet begroot.

Gevonnist door de 15de kamer van de Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
waar zitting hielden:

M. CASSIERS,
J. DE RUYVER,
A. DRUYTS,

Rechter, Voorzitter van de Kamer,
Rechter in sociale zaken - werkgever,
Rechter in sociale zaken - bediende,

en uitgesproken ter openbare terechtzitting van
in aanwezigheid van:

M. CASSIERS,
bijgestaan door Y. COENEN,

Rechter, Voorzitter van de Kamer,
Toegevoegd griffier.

De Toeg. griffier,

De Rechters in Sociale Zaken,

De Rechter,

Y. COENEN

A. DRUYTS & J. DE RUYVER

M. CASSIERS